

1.УВОД

Највећи део свог времена сви проводимо у затвореном простору: стану, канцеларији, школи, а најмлађи у вртићима. Из тих разлога је познавање хигијенских аспеката код планирања, пројектовања, изградње и коришћења грађевинских објеката један од важних услова за формирање здраве урбане средине, која треба да омогући добар психо-физички развој деце и одраслих, као и задовољење основних физиолошких, психолошких, радних и социјалних функција.

Важност вртића, као прве установе са којом се сусреће дете, може бити од виталног значаја за његов развој личности, формирања добрих здравствених навика, затим здравих навика у исхрани, добрим вештинама у комуникацији, развијању пријатељства, развоју лепог понашања и другим моралним вредностима. Ту улогу вртић равноправно дели са породицом детета.

Код детета, при првом сусретом са вртићем, треба формирати лепе слике и успомене, које ће га највероватније пратити кроз читав живот. Тада се први пут одвајају од својих најмилијих, улазе у потпуно непознат свет, окружени неким новим, непознатим људима и предметима. Колико год се породица трудила да припреми дете за тај догађај, ипак ће ти први дани за њих, најчешће бити испуњени тугом, плачем и отпором. Зато је битно да сви друштвени субјекти имају обавезујући задатак, да при развоју предшколског образовања што боље упознају организацију и систем рада вртића и предшколских установа уопштено, као и специфичност захтева који су им постављени.

Са посебном пажњом треба приступити основи, одабиру локације, самој изградњи, уређењу ентеријера и околине вртића. Сви остали елементи, као и људи тј. запослени у вртићима чине један дуг ланац, у коме свака карика има своју специфичну улогу и чини га јаким и сигурним. Тако ће нашим малишанима, поред осмеха васпитача и лепе речи, бити додатно обезбеђен осећај заштићености и удобности.

Зачетке предшколских установа тј. вртића у прошлости представљали су азили и сиротишта за децу без родитеља. Процес индустријализације, и све већи развој градова знатно мењају модел дотадашњег живота породице и утичу на потребу отварања установа за бригу о деци док су им родитељи на послу.

У почетку, изгледом и атмосфером вртићи су били потпуно другачији од садашњих. Нису то била шарена и весела места у које су малишани радо одлазили, већ зграде са једном просторијом, без наменских играчака и доста строгим васпитачима. Дугим путем кроз историју, вртићи су морали да савладају много препрека верских, расних, економских и др. да би временом израсли у савремени вртић, који поред породице детета представља, друго најжније место задужено за васпитање и формирање личности од прве године живота до поласка у школу. Тако је поред основне потребе

бриге о детету, у периоду одсуства родитеља, вртић заузео још много важних улогу у развоју детета.

Данас је законом предвиђено обавезно похађање припремног предшколског програма за децу узраста од 6 година, и представља почетак развоја образовања деце, које ће се наставити даље у школи. У развоју васпитно-образовног програма постигнут је велики напредак.